

Publicerad 2006-12-26 12:08 av Mr G

EN \"LÅNAD\" HÄST BLIR TILL ETT LITET MYSTERIUM

MANNEN MED HÄSTEN

Mannen med hästen

Erik tittade ut genom fönstret det var kolmörkt ute och han hörde hur vinden ven kring knutarna. Han ryste till av tanken att vara ute. Han satte sig till ro i sin fåtölj och tänkte att man har det i alla fall bra.

Han kände sig sömnig och faktiskt så slumrade han till.

Han vaknade av ett ryck att någon bultade på dörren. Han gick och öppnade och in steg en man klädd i kläder som man hade på medeltiden. Han sa: Käre vän ja skulle så gärna vilja ha ditt beskydd. De är efter mig och tar de mig vet jag inte vad de kommer att göra.

Erik stod bara och stirrade hur kunde detta vara varför skulle jag ge beskydd åt honom? Mannen ifråga kände på sig vad Erik hade tänkt och sa: Du gör landet en stor tjänst genom att ge mig beskydd. Erik han frågade vad är du för person?

Jag har kommit hit för att förhandla med de styrande och kanske jag kan få bifall på mitt ärende.

Nu hörde Erik hur hästarna klapprade ute på gårdsplanen. De kommer skrek mannen säg att du har inte sett mig. Erik visste faktiskt inte ut eller in men sa till mannen att gå upp på vinden. Mannen gjorde det och Erik stängde dörren efter honom.

Det var precis lagom för just då bultade det högt på dörren.

Erik öppnade och det steg in tre stycken herrar. Har ni sett någon man kommande här förbi? Erik han sa: Vad då för man? Jag har inte sett någon alls. Föresten vilken vill gå ut i det här vädret?

Mannen som hade ett härjat ansikte sa att om du ser denna man får du rapportera detta. Det ska jag göra sa Erik vad har han gjort?

Mannen vände sig om och sa. Det vill ni nog inte få reda på.

De gick ut och Erik hörde hur hästklappandet avtog och snart hörd han ingenting.

Han öppnade dörren till vinden och sa: Kusten är klar.

Mannen kom ned och tackade Erik för hans hjälteåd. Det var väl inte så mycket sa Erik.

Mannen satte sig i köket och pustade ut. Han verkade mycket trött och Erik sa om han kunde få bjuda på något. Har du något öl sa mannen. Ja jag har några flaskor.

När han hade tagit den första ölen vände han sig mot Erik och frågade: Kunde ni låna mig en häst? Erik, sa: Det ska väl kunna gå för sig.

Men ni kan väl inte ge er av i detta väder utan ni bör väl stanna här och vila er tills i morgon i alla fall.

Mannen tackade ja till erbjudandet.

Morgonen därpå satt de både i köket och pratade lite. Erik hade inte riktigt förstått vad det var på färde.

Mannen han sa att jag ska återgälda denna häst jag har fått av dig.

Han gav sig av och Erik tyckte att det var lite ledsamt att han gav sig av för när han var här fick jag någon att språka med.

Så nu är det tillbaks i de gamla gängena igen.

Han hade inte mer än tänkt detta förrän dörren öppnades och mannen kom farande igen. De är efter mig hur ska jag göra? Jag har en bod därute kanske ni kunde gömma er där? Fort visa mig. De nästan sprang ut och till boden där mannen gömde sig bakom lite av varje.

Erik gick in i huset igen och det var precis då kom männen farande som hade varit där innan. Frågorna blev detsamma och Erik bedyrade att han hade inte sett någon alls.

Vi har fått uppgifter att han skulle ha strukit omkring här. Det är något som jag inte vet sa Erik. Någon hade sett när han sprängde förbi med häst. Har ni hästar på gården. Ja jag hade det innan men jag har inte det längre.

Den häst han hade lånat ut var den allra sista hästen. Men han vågade inte säga hur han hade lånat ut den till en man. Det var nog för farligt att göra det.

När männen hade ridit därifrån för andra gången tog Erik riktning på boden och sa att nu har de försvunnit. Mannen kom fram och sa att det var djärvt gjort. Detta hedrar dig mycket min käre vän. Jag var tvungen att lämna hästen där borta i snåren för hade de sett hästen hade de inte varit nådiga mot mig

Än en gång så försvann mannen och än en gång kände Erik att något fattades.

Men han gick sakta mot huset igen.

Det var värst vad mycket som händer just ikväll tänkte han.

Erik vaknade ur sin slummer och tittade sig omkring och allt var som förr.

Bordet stod där i köket och det var sig likt på alla vis.

Men det var något som han hade drömt tänkte han och tittade ut. Fortfarande var det mörkt och kusligt.

Erik han satte på kaffet och hade lite föraningar om att något var faktiskt inte som det skulle vara.

Men vad det var det kunde han inte sätta fingret på.

Kvällen flög vidare och Erik hade lagt sig och han tänkte att visst sjutton jag måste ju gå ut i boden och hämta lite mer ved.

Erik klädde på sig igen och traskade ut till boden och i sin förvåning hade någon huggit upp all sågad ved.

Detta kan ju inte vara jag som har gjort det. Eller har jag blivit helt galen?

Veden var fint staplad och Erik kunde bara ta en famn ved och gå in i huset.

Han lade veden i en vedlåda och kunde inte förstå hur detta kunde hända.

Jag har inte huggit upp veden det vet jag väl.

Han gick och lade sig men hade svårt att somna men till slut gjorde han det.

Vaknade nästa morgon då var det bättre väder och solen sken faktiskt och allt kändes så trygg och bra.

Han steg upp klädde på sig och satte på kaffe och gick sedan och tvättade av sig.

Kaffet smakade gott det gjorde också råg- kringlorna med smör på och lite ost.

Detta var något som Erik riktigt tyckte om.

Erik han var ute och gjorde i ordning lite i trädgården det sista kanske för i år tänkte han. Vad är en trädgård utan äpplen ja ingen trädgård tyckte han.

Äppelträden var hans skötebarn och han pysslade om de som om de hade varit hans barn på riktigt. Han pratade med de och sa: Jag vet nu nalkas vintern och ni får stå här och frysa. Men ni måste tänka på att till våren kommer ni att blomma och senare bära frukt. Detta måste då vara en Guds gåva till er.

Guds gåva till mig är att jag får inmundiga dessa läckra äpplen.

De är så fint uttänkt och man ska vara glad att man kan få njuta av livets hemligheter.

Han gick i funderingar och tänkte att det var en lustig dröm han hade haft.

Den var så verklig att man nästan kunde tro att det var sant.

När han just skulle öppna dörren hörde han hästar på språng. De kan inte var möjligt det finns inga hästar här. Men han hörde det mycket tydligt.

Hästarna försvann bortåt och till slut hörde man inte något.

Men visst hade det var hästar som skenade förbi. Mycket underligt tyckte Erik.

Han gick in i huset och skulle göra i ordning lite mat åt sig. När han skulle ta upp en kastrull låg där något på golvet och han tog upp det och tittade noga på det.

Det var en näsduk med initialer K. J. Han såg med en gång att näsduken var inte hans och inte var näsduken gjord det här århundradet. Vem kan nu äga den här näsduken undrade Erik.

Han gjorde i ordning maten nu och satte sig vid köksbordet och började att äta.

Erik lade näsduken på bordet och tittade på den för varje tugga han tog.

Hur hade den hamnat här det var det som förbryllade han mycket just nu.

Maten han åt kände han knappast hur det smakade för näsduken gjorde att all hans uppmärksamhet riktades på näsduken.

När han ätit färdigt tog han sin tallrik och satte den på diskbänken.

Efter middagen brukade han sätta sig i hans favoritfåtölj och bara njuta.

Det var ingen skillnad idag förutom att han hade lite mer att tänka på idag.

Ja tänkte Erik när jag var barn hade de många hästar på gården. Men tyvärr fanns det inga kvar idag. Erik hade fått ärva denna lilla gård av sina föräldrar men hade inte tänkt att driva något jordbruk eller att ha hästar.

Det är för mycket jobb med detta och han tyckte att han var till åren kommen så det fick vara som det var.

Den bygd Erik hade växt upp i var i Göingetrakterna och han hade känt sig som en av de snapphanar som härjade i hans trakter. Eller rättare sagt han ville vara som de.

Han hade läst mycket just om dess historik och var mycket glad att få läsa om deras bravader.

Men tänkte han det är nog lättare att leva idag än på den tiden.

Många han hade mött hade sagt varför ska man rota i det förflutna? Erik hade då svaret de att det tillhör ju

vår historia.

Men han hade inte fått något gehör för hans inställning till snapphanarna.

Många tolkade det så att de var rövare och banditer.

Fåtöljen verkade mer än bra idag och han lutade sig tillbaka och bara myste lite.

Han sa lite tyst för sig själv: En gång snapphane alltid snapphane.

När han hade sagt det hörde han att någon kom upp på gården. Han tittade ut och där kom det en bill med släp. Vad i herrans namn vill han tänkte Erik.

Han reste sig från fåtöljen för att gå ut och se vad de ville.

Han öppnade ytterdörren och såg att det var några ifrån byn och han kom emot de och hälsade.

Hej vad för er hit då? Ja vi ska bara leverera något till dig. Till mig? Jag har inte beställt något.

Jaså sa de på männen nästan samtidigt. Ja men i alla fall är det så att vi har fått order av att köra hit med lasten.

En av männen öppnade kärren och där stod en vacker häst.

Männen överlämnade ett brev med ett sigill på baksidan. Erik tänkte det här måste vara ett skämt. Han bröt sigillet och tog upp brevet som såg nästan ut som ett pergament.

När han läste så stod det:

Kär vän,

Vill härmed återgälda hästen som jag lånade av Er. Den var mig till mycket nytta.

Jag kan inte med ord beskriva min tacksamhet för Er vänlighet.

Ni har gjort riket en stor tjänst och ska ihågkommas när det blir dags att utnämna någon förvaltare.

Än en gång tacka jag för Ert hjältedåd och jag säger i ödmjukhet

Frid vare med Er

Karl Johan Silverstolpe Häradshövding i Göinge.

Anno år 1545

Erik kunde inte förstå att detta var sant utan han bara sa att det här är inte till mig.

När han lyfter ansiktet från brevet var inte längre bilen och kärren där. Det var helt öde förutom hästen.

Erik tog hästen bann den vid ett litet träd och gick in för att dricka.

När han gick förbi bordet var näsduken borta.

Mr G

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr G med Poeter.se id #13053 innehar upphovsrätten